

സാഹിതീവിലാസം.

ഒ ന്മ ക റ്റ ച ,

കെ. സി. കടപ്പനമ്പ്രാർ.

സാഹിതീവിലാസം.

(Approved by the Text Book Committee, Madras)

സ്കൂൾ കമ്മീഷൻ

കവിമണി

കെ. സി. കെട്ടപ്പ നന്ദ്യാർ.

ക്രോഫ്‌റ്റ് 1000.

PRINTED AT THE
NORMAN PRINTING BUREAU, CALICUT.

1927,

വില 5 ഗ

മു പേരാർ .

തന്നത്താൻപുകളുകു, തന്ന മറ്റൊരുവർ പുകളും കൈംപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുക, തന്റെ ശിശ്യമാരക്കുണ്ടാണോ സ്കൂൾമിത്രമാരക്കുണ്ടാണോ പുകളുടിക്കുക, ഇങ്ങിനെ തുതിമ മാനിപ്പേരുപൊന്തിച്ചു കുത്തിനേന്താനുള്ള യാതൊരു പരി അമധ്യം ചെയ്യാതെയും അതിനാലുതുത്രാ ഉസ്സാമമില്ല. തെയ്യം വല്ലവയം ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചുാൽ യഥാർക്കതികാവും ദാഡിച്ചു, വല്ല മാസികക്കു പത്ര തൃതിവന്നു അയച്ചുകൊട്ടാ തു, അവക്കുള്ള തുണാങ്ങൾ അവക്കണ്ടാകും എന്നവെച്ചു, തന്റെ സ്ഥാനത്ത് അമന്ത്രിരിക്കുന്ന നല്ലാൽ പണ്ഡിതനും ഒരു ദമാത്മകവിയും ആൺ, കെ. സി. കുട്ടുപ്പന്നും അവർക്കും പ്രഭുക്കമായകെ കൊട്ടാരങ്ങളിൽ കഴിയുന്ന മാനാ തതിനും ശ്രാംപത്തിനും ദ്രോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി കാഴ്ചവെച്ചു, വാണപ്പടയം കവിയശ്രദ്ധം നന്നിച്ചുപററിക്കാനുള്ള ഭ മേംബരവും അഭ്രമഞ്ജന ഖാധിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു ആംഗ്രോയക വിവിണ്ണിച്ചു “വിനയാനതമായ ജാതിമല്ലിക” ഷോബെ ഡട കൈമലയാളത്തിലെ വടക്കണ്ണാഗത്തുള്ള മുലയിൽ ഇരിക്കുന്ന മുച്ചു പണ്ഡിതക്കവി, തിരുവിതാംകൂറിലെ കൊച്ചുതിയിലെ ആയിരന്നവേക്കാൽ ഇതിനു ഏതുരെയോ മുമ്പുതന്നു വല്ല ടാഗാരോ പണ്ഡിതയാമരരോ ആയി അഭിശേഷകം ചെയ്യ ഷ്ടൂട്ടക്കയ്യാ വല്ല മഹാരാജാക്കമായകെടയും ഷജ്ഹിപ്പുത്തി സ്കൂൾക്കമായി കവിക്കുന്നരിയെന്നു സാമ്പത്രുകൾവന്ന നും ബിനാടനാടം നൽകക്കൂട്ടുകയ്യാ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

“ഉഖവൻനു ഗോകലയാതു”, “മുതിൽത്തുകയറ്റേ ഒണ്ണാഭരി” എന്നീ രണ്ട് വണ്ണകാവ്യങ്ങൾ “കവാക്കെഴുഡി” തിൽ പബ്ലിക്കേഷൻ വായിച്ചു സ്വികാരത്തായ സഹി, ദയനാർ ഉണ്ണായിരിക്കയില്ല. വിഭ്യാത്മികളെ പിപ്പിപ്പും നീളം സർവ്വത്രഞ്ഞാജാളം തികഞ്ഞ ഈ കാവ്യങ്ങൾ ഒരു പത്രഗമത്തിൽ കിടന്നനിക്കേണ് അനവഭിക്ഷാതെ അം വയെ ഇരുവിധം ചുന്നുകയുപത്തിലാങ്കി പരസ്യം ചെയ്തു ഏറിവും ഉചിതമായി.

അനാവശ്യമായ ആവിശ്വരം ഇല്ലാതയും, പരിത്ര ശമായ ആദ്യത്തെത്താടക്കടിയും, അവിശ്വമില്ലാതെ വല്ല ദിക്കിലും പജം ഉണ്ണാതയും, കട്ടപ്പുന്നുാർ അവർക്കളും കവിത അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വഭാവം പോലെതന്നെ അം എന്നും പ്രഭുപദവും സജ്ജനങ്ങളെ വരീക്കിപ്പാനെങ്കിലും മഹി മയം ഉള്ളിട്ടാണ്. ഈ ചുന്നുകത്തിൽനിന്നും വല്ലാഗവും എടുത്തെഴുതി ഈ ചൊറുലേവനം ദിന്ധിപ്പിക്കേണമെന്നു എനിക്കു ആരുഹമമില്ല. എകിലും എനിക്കു മനിച്ചാം തിരിക്കുന്നതും കാലത്ത് എപ്പോഴും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിപ്പാൻ കൊതിക്കുന്നതുമായ ഗോപവാദവർഗ്ഗന്തിലെ നാലുഛ്രോക്കങ്ങൾ ഇവിടെ പകർത്തിയെഴുതാതിരിപ്പാൻ മനസ്സുവരുന്നില്ല.

ശ്രേമപ്രസന്നതരമാംമധുരസപരത്തിൽ
സ്ത്രീമന്ത്രക്ഷേചരിതജ്ഞലൈട്ടിരുപ്പാടി,
ആമരുജ്ജാംഡിണികിരിതെരക്കയുന്നനേരം
കാമംമുഴുക്കുമത്രയപനിംഗികൊണ്ടം,
ശ്ലാലംബനിലയചിത്രപത്രലുമായ്ക്കുകം
കാഡംകസാഞ്ചരിച്ചയിച്ചുതുരുംഹാലേതന്നു

കാലത്തുണ്ട് ചെരുക്കുട്ടികൾ മന്ത്രത്തും
 ചെലവേച്ചിട്ടും രഹസ്യത്തിനുമുമ്പും കൊണ്ടാം,
 കീരഞ്ഞം കുടുക്കളിൽനിന്നുമുകളാഥാ—
 സാരം ചുംപാടുമതിച്ചുശരവജും കൊണ്ടാം,
 താരങ്ങളാം സുരമണിക്കണ്ണം പ്രണാഭ—
 പുരഞ്ഞം കൊണ്ടാം, അയനോദയവേളയിൽ, തു
 നമക്കന്നല്ലവിള്ളേം, മക്കമായാ—
 ഇന്നമല്ല, പ്രതിതിനം കുടക്കളാം,
 സമംഗവക്കുകനിയി, ഗാക്കലമാക്കമാന
 മന്ത്രത്തിൽപ്പുത ചുമായ്ക്കിളിഞ്ഞാം.

പാടാം ഒക്കംപും സുരിപ്പാം എത്ര സുവർജ്ജി
 വണ്ണുന! “അന്തമന്തക്ക് ഇന്തവുട്,” എന്നപറഞ്ഞയു
 ധോഡു “ംഎത്തുവാടി” മതലായ പ്രശ്നാഗണം ഒരു
 ക്ഷുറലക്ഷ്മി കൊടുപ്പാൻതക്കു തോജരാജാക്കന്മാർ കേരള
 ക്രിയ ഇപ്പുല്ലോ!

ഇലവിയം അനേകക്കു കാപ്പുണ്ടും ഉണ്ടാക്കി പുരസ്തം
 ചെയ്യാൻ ഇതു കവിക്ക് സംഗതിയിരാനുള്ള അന്തരം,

“മായാവികംസനവധിയുവിശിഷ്ടഭ്രം—
 ശ്രീകാന്തിടംമധ്യരയിക്കസന്നവംവസിപ്പ്
 മായാമന്മാപ്പുണ്ട്”

അയളീടട്ട!

തലചോറ്റി.
 24—3—21.]

മുക്കോറ്റു കമാരൻ.

സാഹിത്യിലാസം.

— : നാടൻ നാടൻ : —

ഉ സ വ സ റ

എ റ റ ക ല ഡ യ റ റ .

മായാവികംസനേവയിച്ചു, വിശിഷ്ടഭ്രഹി-
 ശ്രീഖാന്തിച്ചംഡയുരയിൽ സസ്വദംവസിയേണ്ടു,
 മായാമനശ്ശുനയളീച്ചകയാലൊരിക്കൽ
 പോയാൻലുജത്തില്ലടങ്ങുവനിശ്ചമാം. 1

മേധാവിയാകമവന്നതമങ്കക്കിപ്പുമ്പും
 രാധാമണാളിനെ മനസ്സിൽവഹിച്ചുവേഗാക
 ബന്ധാവിഹിന്ദതിയാമൊരുത്തേരിലേറി
 ശ്രീധാമമാംലുജപാദന്തിനെ അതുചെയ്യാൻ.

വീച്ചം, മഹാന്നഗരഭിംബം, പലനാട്, ഫോറോ
 കാട്ടംകടനോട്ടവിലാമുരരവേവരിള്ളത്തു
 കുട്ടംമുണ്ടാമന്തിള്ളമാർ ഭരവച്ചുരിതും
 പാട്ടനാഡോക്കലമണ്ണഞ്ചാര്യ സന്ധ്യയിക്കൽ. 3

എവലാൻനുമണിവിളക്ക നിരന്നകത്തും
അരീലാസ്യഭംഗികുലയം ദൈനങ്ങൾഡോരും
ബാലാജിനങ്ങൾം സുരൂക്കേതുകമോട്ടപാട്ടും
ലിലാമുകങ്കമധാര പരിപൂതമായും;

4

ധാരാളുക്കിയെയാട്ട നല്ലിടയെച്ചുരക്കു-
ക്കാരാഭരാൽ മൺിവരാന്തകളാന്നിങ്ങനു,
നാരാധാരാൻനു തിരുനാമപദംജപിക്കും
യീരാമലഭപനികളും മഹമ്മായഭായും;

5

എന്നസ്യക്കനു,പരിത്രംശത്വപുണ്ഡശേഷ-
സ്ഥാനത്തിലും ധരിക്കുമാമയമായ്ക്കിളങ്കും
ആനല്ലശേഗാകുലമണ്ണത്തുമുകുംഞകത-
നാന്ദവിസ്മയരസാകുലനായ്ക്കവിച്ചു.

6

പേരാളിമഖവനന്മലത്വപുണ്യശീലൻ
തേരാത്രനിതിവിനയാന്പിതനായിരഞ്ഞി
ആരായമുകുംഞനകൾമരയുന്നാഡിവു-
യീരാമണിയക്കമഴുനിലയംഗമിച്ചു.

7

ആനംനിശ്ചന്നിജനംനുക്കുത്തനെന്നെച്ചു-
നാന്ദവപുംഗമതിരേറ്റതിരിററേമോഡാൽ
മാനംകവിഞ്ഞമണിസെയ്യതലത്തിൽമഞ്ഞു-
സ്ഥാനംനയിച്ചുടനിരത്തിവരാസനത്തിൽ.

8

ഉത്തരംഗസംഭേദമൊട്ടലുവനെന്നപ്രമോദ-
മെത്തുംവിധിപരിവരിച്ചുമനന്നുഗോപൻ
മത്തുള്ളിലാൻ കുതകുത്തുതൃഷ്ണ;പാരിൽ
സത്തുക്കൂളസുവനിർവ്വതചിത്തരല്ലോ.

9

ഉംക്കാവിലാദരമിയന്ന, തദാവിയന്ന
സത്യക്കാരരഹാക്കവെ യദാവിധിചെയ്യുന്നുന്ന
തരക്കാലവിജപചിത്രചതുവിയോഗതിലു-
ഗ്രക്കാർമനന്നുപിള്ളകിയുഖവരുനാട്ടരച്ചാൻ.

10

“അീമൻ! സദേവ! മധുംയിൽ സുവമല്ലി? നിങ്ങൾ-
ക്കാമനിബിന്നന്നപവാഴ്ത്തുകിൽനന്നയല്ലി?
ധീമൻ! വിശേഷംമകാർമ്മകിൽവാൻനാക
മോമത്തുകമാരകനസന്ധ്യതിസൗഖ്യമല്ലി?

11

അന്വാൻ, നന്ദയുറയിൽക്കശലംപുലത്ത്-
ജീവാദിതലപ്പന്നയന്നയുംമുക്കുന്ന
മുന്വാദരാത്പരിവയിച്ചുനരക്കതമാക-
മവാടിതന്നുകമമരക്കയായിരിക്കാം.

12

ധീവായ്യുമുന്തമ, ധനലുത, നന്നമിഴിക്ക
വാജവാതുകൻ, ഇമക്കമാര, നമായധിലൻ,
അീവാസഞ്ചി, ശരണാഗതവത്സലൻ, മ-
ഞ്ജവാതു, ഹന്ത! മമജീവിതസാരസർവ്വം,

13

കാരണ്യമുർത്തി, കമലാ പ്രതിക്രഷ്ണനെന്നു-
ശ്വാസച്ചുപൂർഖമിശ്വവിട്ടുഗമിച്ചുകൂഴ്സം !
അതാണിനിക്കിനിയദോ ! ഇന്നപ്പാത്തലത്തിൽ,
ഹോക്കംവിഷാദജ്ഞിലംഹതജീവിതംമേ !

14

ചെന്താർഡളായതവി ലോചനന്നീകൂഴ്സം ! -
'മെന്താത' എന്നനനിനവറിവനെത്തുജിച്ചു;
എന്താതുയങ്ങൾതി? പുതുവിനോഗതീലു-
സന്താപമാന്മാവലയുന്നവരുംഡായികൾഞ്ഞാൻ.

15

ഹാ! മൽക്കമാരകന്റെ ശാമിമമതപൂർഖു
മീമനിൽഞ്ഞാൻ ഭരിതമെത്രസഹിച്ചുമുന്നാം ?
അമീന്! സബേ! കംനമുള്ളിയചതുസമോക്കാ-
തിമട്ടിലെന്നക്കമമരന്നകളും തന്മുഖാല്പും.

16

വല്ലാത്തപാപിബാത ! ഞാൻ ഭവിച്ചുതുനേക-
നില്ലാത്തുഴന്നസുചിരം; വിധിപിനേന്നയേറ്റൊ
ചൊല്ലാന് ചാത്തനയാനനമൊന്നകാട്ടി-
തന്നല്ലായിവായ്ക്കിനിടയിൽവരിശാന്തിനല്ലോ.

17

മായാത്തവെരരബഹാടരാതികരംകാട്ടുഭു-
മായാപ്രയോഗമതിലോന്നരക്കൂട്ടാതെ,
മായാകിശോരനെ വളരുത്തുവതിനുതീലു-
മായാസമാന്മാവലക്ഷ്മതഞ്ഞാൻസഹിച്ചു.

18

‘ഉംഗത്തോപരാന്തിമമനങ്ങന്നെങ്ക,മുണ്ടാം
തന്താദ്രോധംക്രമം’,മെന്നിവഴനാക്കംവേതാൻ,
വിന്താദ്രോധംവമിയലാതുടന്നുണ്ടിയക്ക-
ക്കുന്നതാ എതിക്കിൽവിധിപാപിവലിചുറിത്തു. 19

എന്നായിത്തന്ത്രവിഞ്ഞാനം തുനാകാൽ?
സന്താനമിങ്കുവിധിരൈന്തിന്നന്നല്ലിരിന്നു?
വിന്താകലംകറിന്നപുത്ര വിഡേബിഡിഡി-
സന്താപമേകവതിനൊമ്മുവാല്പ് കത്തിൽ? 20

മാഹന്ത! കൃഷ്ണ! മഹന്ദന! നിന്മവാശം
ഒന്നുമല്ലസന്നമിന്നിക്കാൻ”ഹതിചൊന്നശേഷം
മോഹംവാളുന്നശുദ്ധ!തൊണ്ടവിറല്ല,ഖാദ്ധ-
പൂർണ്ണംഹോഴിച്ചവശന്നായ്ക്കിരംഖിച്ചന്നു. 21

ഹൗമട്ടിയന്നന്തിനിന്നുര തുശ്ശേഷം
അനീമനുക്കുംജനയിത്രിയശ്ശോഭതാനം
കാമംസുതസ്തിനവിക്രൂതഗാഡശാക-
പ്രേമപ്രഭിശ്ശമതിയായ്ക്കിലപി തുംബേരാം. 22

“ആരാഡിനിക്കിക്കരുണാ? കൃഷ്ണന്വാരതാപ-
വാരാശിതന്നിലിവരൈശ്ശുത!തള്ളിവിട്ട;
ആരാക്കുംതുക്കണാക്കര,നിന്നപാരിയ-
ദ്ദേഹാന്വാതകകിനിക്കാനിനിക്കിയെന്നുചെയ്യു? 23

എന്നണ്ണിയേപ്പജ്യവിയേ!മമകെത്തലാത്തിൽ
നിന്നാലുതംവെത!പിടിച്ചുവരിഞ്ഞിരിത്തു,
ഈന്നഗ്രാഡണ്യമിചള്ളതുസഹിപ്പതാരാൽ
നിന്നാക്കിച്ചുകൊ!കണ്ണറസിക്കുന്നോനീ?

24

കണ്ണൻകള്ളിച്ചുടയ്ക്കലുന്നിമവന്നുനാം
വെള്ളക്കുക്കണ്ണപലവടമിരന്നിട്ടേബാൾ,
തിണ്ണംകയരുത്തുമുത്തുനിഷകതയാമി—
പ്രേണ്ണന്തരാകരിനമെത്തുപിടിച്ചുതജ്ഞി?

25

ഓരോവിധംകൊടിയകാട്ടകരകുട്ടവേ,ചെ—
നാരോമല്ലണ്ണിയുടെകൊച്ചുകരജ്ഞംരണ്ടിം
ഹാ!ഒരാഷ്ട്രമാടമഹാ!ചോത്തപിടിച്ചു,വേദ
മാരോട്ടചൊല്ലുമിവശ്ശേരുകയിച്ചുചുനാം?

26

എന്താപിഴച്ചതിനൊരിക്കൽമമല്ലുതു—
സംഭവാഷസാരനിധിയാം ചെറുപെപതൽത്തേന
മാനേതാറുരോഷമൊട്ടഞ്ഞാനരലോട്ടകെട്ടി—
ചീനേതാല്ലടംസവികരംകാഞ്ഞയടിച്ചു!ട്ടേബാൾ 27

‘കാണിക്കമീനിലയിൽന്താൻ പിഴചയാനുഡേം!
കാണിക്കയില്ലിനിയടിക്കരു’തെന്നിവള്ളം
താണിണിഞ്ഞപുണ്ടുമകൊച്ചുകിടാവുംതന്നീ—
കുണ്ണിട്ടുംചുമൊഴിയിനാഴലകിട്ടുനു. (യുഹകം) 28

അതുനേകജീമരിയാതൊഅമട്ടിൽനാനാ-

കൃത്യാദഭാക്താണ്ഡപകലതുകഴിച്ചുകുട്ടാം;

സത്യം,സുതസ്മൃതിബലായ്വെതിനിത്രേ

നിത്രുംനിശ്ചിമിനിനായിപ്പുതസഹ്യമററം.

29

“ഒസപരംനിന്നുള്ളമവനിക്കമണ്ണുപുന്ന്-

പുംചുലാത്തമിനിനിന്മകനീരുക്കണ്ണ്

നീരുഭാഗ്യവതി”യെന്നിവഞ്ചാട്ടമോരാ-

സാജ്ജതനാംമുനിച്ചാരഞ്ഞതത്രമിത്രുധാകി.

30

ആവിശ്വലായ്സുതവിധാഗ്രൂഢാന്നരീതം

വേവിക്കവേ, സന്തയാതാഹാന്നിവാഞ്ചാം

ജീവിപ്പുതെന്തിനിനിന്തോന്നനുക്കണ്ണം

ഭേദിൽക്കുംമരണമിന്നമഹാസവംരു”

31

എതാലുംവിരഹവേദനയാൽമുക്കണ-

മാതാപിതാക്കരിഖ്യാവിലപിച്ചിട്ടേം,

സ്ത്രീതാനക്കവയെഴുമുഖംവനിപ്രകാരം

ശ്രീതാത്മനാഭത്രഥച്ചിത്രസാന്തപ്പുവും.

32

“ദിനസ്ത്രാവമരങ്ങേ! ചെറുതുംയശാദേ!

മഹന്ദരോഹ! വിലപിക്കരങ്ങേ! മുമാവിൽ,

സൗന്ധമഹാസുകുതമുത്തികൾനിങ്ങൾസ്ത്രി—

ഭാന്ദസന്തതിക്കല്ലിനമാഴ്ക്കിടന്ന?

33

എന്താണിവന്യമഴലിന്? ഇന്തരുചെയക് -

സന്താനശാവിപ്പുങ്ങേഷാത്തമമുന്തിരളി

സന്താപഹാരി, കരണാനിധിമന്ത! യുഷ്ടി -

സന്താന? മെന്തിനിയിതിൽപ്പരമൊന്നുവെണ്ടി? 34

സപാതത്രമാൻസുതചിത്രവും തയുഷ്ടി -

ചുമ്പല്ലുമന്തപഹമിണങ്ങിലസിപ്പുപരക്ഷ,

ജാതംപരസ്വരഗ്രഹിവിന്ദ്യാഗമാത്ര

മാതകമെന്തിന്തുക്കായ്വാലാൻഭവിക്കാം. 35

ചൊല്ലശ്ശ തുണ്ണിനതിപ്പുണ്ണിവയാടിപ്പുകാം

ചൊല്ലുനന്നിഞ്ഞെല്ലാട - “മേ! ഇനക! പ്രസിദ!;

നല്ലും തുപാർക്കുതവയും ഇനയിത്രി! ചെന്താർ

വല്ലും കഴിക്കപ്പെണിയുന്നതിരകലംതാൻ. 36

ആരാത്സ്ത്രയംപരിചരിപ്പുതിനല്ല ഭാഗ്യം

ചോരായ്യയാൽ, എന്തെലാവനകൊണ്ടനിത്രം

ആരാത്സ്ത്രമീചുരുളിപ്പുതനെകുപെക -

സാരാർത്ഥമശവധികരംനിഞ്ഞലുന്നരുഗ്ഗിപ്പിന്റു!! 37

പ്രണാഭരാലിവനെയക്കമണം പ്രജസ്സം

കൊണ്ടാടിവാണാജനയിത്രിയു, മഹുംമേ

രണ്ടാളി മുത്തുകുത്തുണ്ടവലംതന്ത്രമാഴുക -

നാണായിരിക്കമധ്യനാമമവിപ്പയോഗാക്ക. 38

ഉണ്ടാക്കവാണ്റെലിശക്ക്, ശൈരമാത്രം
കൊണ്ടാണംക്കാനിമവസ്തിപ്പുതുകാതുംഭാരം;
പണ്ഡാദരേണംപെയമാറിയഴുഗാക്കലത്തിൽ—
തിണങ്ങാടിട്ടനമമമാനസമസ്തത്രം. 39.

മേരുന്നകഷ്ടമിവന്നതുഭവപ്പിയോഡാൽ
വേവുംമനങ്ങ്ലുാ, ദിനിന്യതുവിധത്തിലുംതാൻ
ആവുംജവാലരികിങ്ങവന്ന, നവാംബുജഗ്രീ—
താവുന്നനിഷ്ടള്ളടച്ചുകഴിക്കുംകൊഞ്ച 40.

അണാലിഡ്യാഷമെഴുമ പ്ലാനയും, പ്രസന്ന-
പ്രാണാധികല്ലായമാന്തിട്ടമമരയും
കാണായ്യാൽത്തരളുമാനസനാമനിയ്ക്ക
ചേണാളുമാധിമതിമുഖതയേകിട്ടനാ.” 41.

എവംസുഃതാദ്വാനികളുംചുഡാദയേയും,
ശ്രീവല്ലവാധിപ്പതിയാകിയന്നനുന്നയും
ഭാവപ്രസാദഹിയല്ലാവിധമാണപസിപ്പി—
ചൂവന്നുനീംഗ്രാണന്നാലുവന്നതുവാണാൻ. 42.

ആഗവതാഡാന്തുമ്പാടും
സ്ഥാനം, ജീവം, സരസ്വതിവകർക്കുംഘേഷം
ആനന്ദവഫ്രൂതിമുക്കുംപാടുവിന്ന—
ശ്രൂന്നതെന്നാട ചുമണിമഞ്ചമണ്ണതുറങ്കി. 43.

ഒഹാഷത്തിൽവല്ലവികർത്തെരക്കടയുംഗഭീം-
ഒഹാഷം,വദ്ധാധികജപോര്ഗതപുന്നുംഒഹാഷം
തോഷംവള്ളത്രമിവ,യാമിനിതന്മുണ്ടാത-
വോഷത്താമംഗളസുവശ്രൂവണംക്രമിച്ച. 44.

തുംഗപ്രകാശമണിപീഡിവിശിഷ്ടമംഞ്ച-
മംഗല്യവുംനിജചുരുളവിവെച്ചുഷസ്സിൽ
ബംഗംവരംതെ,ഭവനൊഭരസില്ലിംഒഹാഷ-
മംഗല്യദേവതകൾതെരക്കടയാന്ത്രുടങ്ങാം. 45

അപമല്പസന്നതരമാംമധുരസപ്രതിൽ
തുമെനുക്കുംചരിത്രങ്ങളുട്ടത്രപാടി,
ആമഞ്ചുംജാഷിണികർത്തെരക്കടയണ്ണനേരം
കാമംദുഴശ്ശമന്നലധ്യപനിഓംഗികൊണ്ടും, 46.

ചോലംബുനീലരുചിപ്പേതലുമായ്ക്കും
കാലംരസാൽപരിചയിച്ചുത്രുപോലെതനേ
കാലത്രുണ്ണന്മച്ചുകട്ടികർത്തെരക്കടയാളം
ചേലബുച്ചംമുരളിതന്നനിന്നെങ്ങംകൊണ്ടും, 47.

കീരണംജുട്ടുകളിൽനിന്നുമുക്കുംഗാട്ടാ-
സാരങ്ങംപാട്ടമതിമുഖേരവങ്ങരംകൊണ്ടും,
താരങ്ങളാംസുരഭിക്ക്ലുമണിപ്രണാഭ-
ചുരങ്ങുമെക്കാണ്ടി,മന്ത്രങ്ങാഭയേവള്ളതിക്കും, 48.

നമ്മൾ നല്ലവിള്ളേണി, മുക്കുമാനാ-
ജനസമലം, പ്രതിതിൻ കൂകേളിരംഗം,
സന്മംഗവൈഴകനിധി, ഗോകല മാക്കുന
മുന്നത്തനിർവ്വൃത ചരാചരമായ്ക്കിളിഞ്ചി. 49.

നേരംചുലൻ്തുവിൽ നിന്മലരത്തവാപീ-
ചുരുങ്ങിൽ മുഞ്ഞിയമ വല്ലവിമാർവ്വദാവും,
മുരതിലുംവരമുപമാക്കണ്ട ചവിന്താ-
ഭാരംകലൻപലത്രം എഴിസംശയിച്ചു. 50.

വന്നാലുമിപ്പുതിയദ്ദരിധകാണ്ഡത്താ-
ണ്ണനാഗ്രഹപോയറികനാംസപ്രയമാളിമാരേ!
എന്നാലസംശയമിതാമധ്യരാപ്പരത്തിൽ
നിന്നാണവന്നതതിനണ്ടാവിശ്രഷ്ടവിശ്വാസം. 51.

പ്രേമാദയാൽ, വിരഹവേദമിയന്നനക്കെ-
സ്ഥാമോദമാഗ്രമധ്യരാനഗരംനയിപ്പാൻ
ദാമോദരപ്രധിതമാംനമുമൊ? എഴന്തു-
വ്യാമോധമാണിതു, നമക്കതിനില്ലാണു! 52.

അപത്തുനമ്മളിലണ്ണപ്പതിനില്ലോഴ്സ്ഥാന്തി-
സാരാത്രുജിൽ ഒരുരാംഗനമായരഫ്റ്റു,
പാരാത്തിനായും ദ്രുതമണ്ണനെത്തായഗാഡിനേയ
പാപസപാവിയടക്കേരിതീച്ചുതനെ, 53.

കാതത്തുചമന്തിനോ?വിഘ്യാഗജമാക്കമസ്തു-
ഭാതകമാരംബമൊയഹാചികമിങ്കുരുപ്പാൻ
ചേതസ്തുചിത്തുകടൽവണ്ടനയച്ചുനമ്മ-
ക്കുതണ്ണംനസ്തുപമമാണിതുതോഴിമാര!

54.

എവംപരസ്തമരഹ്യലിലാഷപൂർവ്വ-
മാവസ്തുവാംഗനകരംനദിഗമിച്ച,
അവംതളിഞ്ഞതമരമുഖവനന്ത്രസന-
ലാവസ്തുദേവതകരകണിതുമനിലാക്കി.

55.

‘പ്രണാധിനാമന്ത്രിവണ്ണനാതച്ചുവന
ചേണാന്നമുതനിവനെ’നാജവാലാനിത്ത,
കേണാധിയാൽസപ്രാരംഭവവിഷാമില്ലോ-
‘തണാക്കിമാരവനോടിത്തുരഹ്യമണം:-

56.

“ഇന്നാൽനാഗരികനാരികരകൾക്കംതന്നകടാക്ഷ-
സന്നാഹലിലയിൽവലത്തുമനംമയണി,
മൺനാളിലാന്നമുഖംമെന്തിമനന്തുങ്ഗണ
ഡിനാശങ്ങൾക്കലീഘ്യാമധുരാച്ചതിൽ?

57.

എന്നാൽ ടിതാക്കളിട്ടെന്നമംഗളവഠനമാന
മൊന്നാകമാനമറിയേണാൽ ദേവക്കമാത്രം
ഇന്നാഭരാൻകുടമാണംഗന്ധനക്കവൻ-
നന്നാംക്രമതാഭുമിതന്നല്ലീഡിവാൻപ്രജനിൽ

58.

എവാല്പാന്നരാഗമിയലുനോത്തേങ്ങളോട്
മല്ലായതാക്ഷനിഹലേഖകികവാത്രപോലും
ചോല്പാത്തെയല്ലിമധുരയ്ക്കത്തിച്ചതാനു-
മില്ലായിങ്ങനുകമ്പത്തേങ്ങളറിത്തുപോയാൽ.

59.

‘നീതാന്മദിയഹ്വദയം, മരജിവിതംനീ,
നീതാന്മജഗത്സൗത്തമിങ്ങിനേമാറിമാറി
സ്ഥിതാഭരംമധുരവാദേശയുത്രകിയുണ്ടു-
നേതാവാസത്രമറിയാഞ്ഞമനംമയക്കി.

60.

സാമത്ര്യപുംഗമിഹത്സംശ്ലൈ വിശ്വസിപ്പി-
ചീമട്ടിലിനാകുപവിട്ടുവതിച്ചുകൂണ്ടിൾ,
യിമർ!നിന്നെയുടുകിലിനിസ്ത്രതിരെയുത്രബന്ധം-
ക്കിമനാിൽത്താംശുപശ്ചാസ്യകളായുംവിച്ചു.

61.

‘പുഞ്ചാന്നരാഗദവമാനസദ്യാഗമണ്ഡ
നഞ്ചാവാസനഗതിസംസ്പത്തിതനിഃലവം
ശിഞ്ചാത്മവാദമിതസംഗതാണ്ണനുനം
ദിഞ്ചാന്മഥഞ്ചമരിയംഞ്ചവിശ്വാപിമായം.

62.

നേരേ, നവാഭിയചിപ്പുണ്ണിമഹപുർവ്വമെന്തി
തീക്ഷ്മരിന്നതുകന്ദിചെന്ന് താനോ?
സാരേതരപ്രത്യുതിഭാക്ഷകളാമനായ്ക്ക്-
നുംരേമധുപ്രതകലപ്രതമാഹരിക്കും!!

63.

നേരററത്തുജ്ഞനതിനിർമ്മയന്നാണെ,പാദങ്ങൾ,
സാരസ്പ്രസാരപ്പെട്ടതമാംമനമസ്തിയം
നിരന്തരിൽവീണലവവണ്ണാണെക്കണക്കവേങ്കൽ
സൈപ്രസലാഡിപ്പുവിഷയാന്തരഭോധമന്ത്രം.

64.

ആക്രമായുമുമ്പുമാംഗസമന്തിന്ത്യം
പാകത്തിൽത്തങ്ങളെല്ലാമ്മയ്ക്കിച്ചുജ്ഞൻ
ഹാ!ക്ഷു!മാതമവിരുദ്ധമാൽ റത്നമാക്കമന്ത-
റ്റോക്കണ്ണിനിങ്ങിനെമിച്ചക്കിളവാക്കവാനോ?

65.

പ്രാണാധിനാമവിരഹം, 'പ്രിയന്നപ്പുരതു
കാണാക' മെന്നിമന്തിന്ത്യംബലാഞ്ചസമ്പിക്കാം;
പ്രാണാധികാരതപരയുന്ന; മന്താഘവപേക്ഷ
ചേണാൻവിശ്വകരി, ഭാഗ്യമിതാണിഭാനിം.

66.

മല്ലാക്ഷ്യന്ത്യംശ്വരയാട്ടത്തെങ്ങളുംയാറ്റുകകാനാ-
ലില്ലാക്കിങ്ങനെങ്ങളും, ചെന്നവനോട്ടചേരാം;
വട്ടുശ്രൂതാരീവിരഹവന്നിക്കിലിട്ടിവണ്ണം
കൊല്ലാതെക്കാണ്ണുവത്സഹ്യമിതെന്തിന്. ഫ്ളോ!

67

മദ്ദാരകദേകരദക്കണംവച്ചിക്കം
മദ്ദാനിലന്നിശ്ചി തന്നായുമ്പുസത്തുകളിക്കം
വുദ്ദാവനംശ്വസിക്കാജൈവവ, യുഷ്മിളിക്കം
നദ്ദാത്മജജണ്ണന്റെക്കട്ടത്തെഡംബരിക്കം.

68

പ്രാണാധിനംഡവിരഹാഗ്നിയിൽവെന്തിവണ്ണം
നിംബാധവസിഴ്മുതിനിച്ചല്ലവിമാക്കണാല്ലോ
ക്ഷീണാത്മനാജിനാഗ്നിഷാഖരമാളുള്ളത് -
പ്രാണാവലിയും ഏന്തേങ്ങളുന്നജനന്തന്ത്രകൾ.” 69.

അഹാവാംഗനാന്വിച്ചമർജ്ജിക്കുന്നുമെന്തു -
സ്ത്രാപാതകരഞ്ഞുപറയുംമെഞ്ചിക്കട്ടുനേരം
ഹാ!പാപ!മെന്നാളിയുല്ലവന്നു ചിത്ത -
പ്രാണാരമാകമന്നരാഹമിന്ത്യാശകി. 70.

കാമംകുചാർദ്രത്രയാടിശ്വവരേനാര് “വസ്ത്രങ്ങാതി:-
ധാമംപുലന്ന്പുഞ്ചപുഞ്ചപുഞ്ചിമാരേ! [വസ്ത്ര
അനീമനുക്കുചവരണാംബുജാക്കാര്ത്തുല-
മീമനിടത്തിലതിയാരുകൾക്കിങ്കരംതന്ന. 71.

ചൊന്താർദ്രാക്ഷനെനമരിച്ചുയരിച്ചിവണ്ണം
സന്താപമാന്നകരയായ്ക്കുരോംഗിനാരേ!
ചിന്താലവംമനസിവേണ്ടവുമാ, തിനാന്തം
മന്താസരംഗതരള്ളിക്കുതനനാണതുള്ളൻ. 72.

ചൊല്ലാം, മുക്കുന്നസദാ, മമഗ്രാഹിമാരെ -
നാല്പാശത്രമരംനിനവില്ല; വിഞ്ഞാനതാപാൽ
ഉല്ലാസമില്ല, കളിയില്ല, സുവത്തിലോനു
മില്ലാണിമുഖ്യമവന്നുംനിന്നവണ്ണിച്ചുനു. 73.

‘ആപത്തിയേണ്ടതുമനോയുതി;നിന്ത്യമതെ
ഹാപലു,’മമനമശ്രദ്ധക്തിസ്ഥിതംങ്ങി,
താപംമിച്ചപിരഹിജംപ്രസഹിച്ചു’ശാന്തം
ഹാപം’സഭാറൈഡമിശ്രകയാണ്ടുള്ളൂൻ. 74.

ആമാധാരവൻസകരണംപറയുന്ന:—“രാഗം
സീമാതിരിക്കൽപ്പിലുംമനേരപിമാരു!
പ്രേഭാകലംഭവതിക്കരംഖവരായിത്രി-
ക്കുമാത്മാതുള്ളനിതി!മംഗളമോതിട്ടനാ! 75.

കൊണ്ടാടിവാഴുള്ളവിൽ,ഭവിതെഭവയേരഗം
കൊണ്ടാണവന്നാരുവിയോഗ,മരഞ്ഞാത്രുപക്ഷ
തണ്ടാർമ്മാക്കുകിരംനിരന്തരമലിന്നാഴുക—
നാണ്ഡാക്കിപിക്കമത്രജ്വാങ്കല്പിക്കാബുലത്താൽ. 76.

സപാതഗ്രുശ്ലീഘ്നിവിയിന്തനിതമാണലോക;-
മാതകവംസുവദുമസ്യിംമാക്കുമുജാം;
ചേതസ്സില്ലിമധിതവാസ്സുവമോത്രുംനെയെന്നു—
പേതംധരാരമകളേ!ക്കണമാഘേസിപ്പിന്. 77.

രാഗാനലീപ്പുമതിഞ്ചാനിമഞ്ചരികാഞ്ഞ—
രേണാരകമഞ്ചനലിനങ്ങംനയിച്ചിട്ടനാ;
ഭോഗാത്മമല്ലമമവാസ,മതാന്തചിന്ത—
ദവഗാഞ്ഞമരിച്ചുകയതായ്ക്കുശാംഗിമാരു! 78.

തേകാള്ളിനായിറ്റി, മത്തന്ന കാൻവിളംബം
കുടാതെ നിങ്ങളുടെ ഭക്തിനു കാഴ്യാക്കാം,
കുടാംസുവര്ണതിൽ, മമ മാനസമോന്നിതാന്ത
മീംസിട്ടം ഭവതികരംക്ക കരണ്ണമല്ലോ.” 79.

ഭാമാകാഠകവാചികജാളംവൈ-

എയം പ്രജന്മീജന-

സ്ന്യാമാത്തിക്കശമെംവരത്തി, നിതരാം

ദ്രോകാക്കലം ദ്രോക്കലം

പ്രേമർഭപ്രിയവാദ്‌മയാതൃത്വപാശി-

ചൂപ്പെപ്പുമാക്കിസ്തയം

ആര്മിമാനലബവനിലുകാന്തിമധ്യരാ-

രാജ്യംഗമിച്ചാൻഭൂതം. 80.

മു ത ഉ ത്രു ക യ ാ യ
ര ലേ സോ റ ദ റി

രണസീഡനിരാമനാക്കസ്പകാന്തൻ
മഹതനാഥയന്നത്രുക്കേടുമാത്രയിക്കൽ
കരണാദാദാതളുന്നതത്രുമഭ്രണ്യാ—
ദരിമോഹാകലയായുമറിഞ്ഞുവിശ്വാദം

1

ബഹുസംഭ്രമമാന്ത്രത്രുത്രുപ്പജാ—
സപ്ലഗ്രൂപ്പുഷകരംചെയ്യുവെ, സശകം
അവർഡിസ്ട്രൂൾമധ്യാതനാന്ത്രി—
ക്രാക്കമട്ടിയ്ക്കുത്രുസംഭ്രംഖചുണ്ടുവിശ്വാദം.

2

പരിഹാരകയതാലബ്യസംഘണ്ടാ—
ചുന്തങ്ങേഷമിയന്നന്നന്നനേനരം
ഒക്കണ്ണകഡ്യുംബിനിക്കലോകം
സകലംസന്ധ്യതിരുന്നുമെന്നാതോനി.

3

ഉഡബ്ബന്യമഴിഞ്ഞുലത്രുചിന്നി—
സ്ത്രീകിൽത്രുണ്ണിയ കേശലാരമോട്ടം,
ചുട്ടബാജ്ഞരധനത്തിൽമുണ്ണിമാഴ്ക്കി—
സംശയിംകോമഴിഗാത്രവല്ലിയോട്ടം,

4

അവ, ക്ഷാളികൾസാന്തപ്പും മോത്രം
പ്രതിശ്വേച്യാക്തികളാഭരിച്ചിടാതെ
സ്വയമാനിലയങ്കിൽനിന്നിരാജി-
ഈതിവേഗത്തൊട്ടോക്ക് ലും ഗമിച്ചാം. (യുമകം) 5

മതിലിതിദമാംരണാക്കണാർത്തിൻ
നടപിൽക്കുരുവുരണ്ടിരിയ്ക്കുലം
ചുരസാന്ധുമദ്ദോജരാപലിന്തു-
കൃതിരാംമാമലഫോർപ്പതിച്ചതായും; 6

കരകളുംബലാരന്തു, മനുമാംത്ര-
ക്കരതാരിൽകലവില്ലുമായുപാന്ത
മഞ്ചുംരഘവിരനാലമദാ-
ഒരുംജ്ഞപരിപീഡമാനമായും; 7

ഹരംശലമമട്ടത്തെകകൾ, ഖാണ-
പ്രാണമാളംവിരിമാരു, സതപചിംഗം,
ഇവയാൽസപചിഞ്ചപ്രമാവിജിവ-
സമിതിക്കുടിവിളിച്ചുപ്പതായും; 8

സതചേതനമെക്കിംബം, തുംബാക്കി-
പതിയേണ്ടതുണ്ണവൽഗണിച്ചിട്ടുംപോറു
മുഖപങ്കജപദ്ധതിനന്നിലെന്നൊരു
സസ്ഥാനയ്ക്കുമല്ലുസിപ്പുതായും; 9

അരികിൽപ്പുവഹിച്ചിട്ടനേഹാര-
പുണ്യിൽഭസ്തുരബിഗ്രഹണേസുരുരമ്മം
നിജംബാഹ്നഗണത്തിവഞ്ചപലിക്കം
ബഹുമേതില്ലതിയാന്ന്‌യുഷ്മായും;

10

കപിസംഹതിയാലിടയ്ക്കിടയ്ക്കു-
ഡൈസംഭാന്തമുഖിക്ഷുമാണമായും;
നിജങ്ങോശാദരനാൽപ്പറ്റഡാനതാപാ-
കലമങ്കേല്ലതപാദമുലമായും;

11

വിലസുംനിജങ്കർത്തുരേഹമന്തർ-
വ്യമവായ്‌ക്കണ്ണപടികക്കണ്ണകാതരാക്ഷി,
എഡിരുൾ ഹൃതമോഹയായ്‌മഹാത്തം
ചുകഴംതീരുസതീരുതംചരിച്ചാർ.

12

അവരം, ഫേഡതമസ്സുകന്നയതി-
ചെള്ളനേറരാകലഗാതവല്ലിയോടും,
ഒഴിതൊരസിവിണ്ണാഡിനഡിനം
വിലപിച്ചാംചുടക്കണ്ണനിരോഗക്കി.

13

“മമജീവിതനാമ!യാതനാംഭോ-
നിധിമശ്വരതിലനാമധയാകമെനേ,
തരസാവത!തളളിപിട്ടനിതാ-
നനക്കുവാലവഹിനമങ്ങവോയി?

14

പരലോകസ്വവാദഭോത്ത്‌ക്കാണ്ടി -

യുലകോടന്തിമയാത്രചൊല്ലിട്ടേം

യുതിപ്പുണ്ടിധയമ്പത്തിയാമെന്ത്

കമമജ്ജിവിതനാമ! വിസ്തീരിച്ചു?

15

നീതമജ്ഞനെ! നിസർദ്ദൈമാനലക്ഷ്മി -

മണിസൗഖ്യാധിതിവിക്രമാംബുരാഡേ!

കരതീട്ടകിലാത്മയമ്പാര -

ചുതിയുള്ളാട്ടകീതിക്കേതുവല്ലേ?

16

ഭവനതുയാദജതുവീംഗ്രനാകം

ഡയക്കുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നുന്നു

മനസ്സിനി, മാന്യനിന്ത്യജിത്തിന്

പ്രിയമാതാ, വിഹവീരസുലഭാമം,

17

ഭവനേശ്വരിന്റെപത്തി, മന്യോ -

രഹി-ഭർഭ്രവവിപാകമോത്തുക്കാ!

ജയജ്ഞംഭിതമതമക്കടങ്ങം -

ക്കിത! കേളുപദമായുംവിച്ചുക്കഴിം! (യുശകം) 18

മുതിജ്ഞതന്നിക്കയോഗതിക്ക,-

സ്ഥിരമവെയപ്പുമുഖ്യമല്ലെ; വിനേ

അഴിവലന്തിനു? കുള്ളജോന്നമാത്രം

വൃദ്ധയോൽക്കരംനിന്നുട്ടിട്ടേം

19

‘പരലോകമണ്ണഞ്ചകാന്ത’ എന്നായോ
വിലർഹേടിച്ചറിയിച്ചമാത്രയിങ്കൽ
ദ്വിതയംശത്യാപിളം, നിന്മ
തരസാപിത്രുട്ടരേണ്ടതായിരിയ്ക്കു,

20

രിപുലോലതുവാവലംബായി—
ഞണയില്ലാതുയിരാന്നനില്ലെലം
തവക്കിൽത്തികളുക്കമായോവിച്ച,
ഭവിമണ്ണേധരിത്രുരിമാനശാലിൻ !

21

ഉലകംവയ്യേവത്തി, പാത്തിച്ചേന്നോ—
ഇവിവന്നുംഡശ, മെന്നമല്ലിജന്നും
സുരനാരികളാണുമറന്ത! ‘എംഗ്ലൈംഗ്’—
നിതിയുള്ളംശകരംചെയ്യുവാനപാണ്ട.

22

ഇതിനിസ്തൂലഭോഗമുലമാകം
വിഭവംതണ്ണീകരസമമായിരിക്കേ,
വരമാനംശനാരിയെക്കൊതിച്ചീ—
നിലനീയാന്നതുഭർഭശാവിപാകം.

23

‘രഹ്യനായകപത്രിയെക്കണ്ണിച്ചു—
ജീ ഭിലാഷംതവന്നല്ലതല്ലെല്ലും,
അന്നങ്ങത! പരലാരസംഗമാപയ—
പദി’ മെന്നാതുഭിവാന്നൊന്നവിലക്കി ?

24

അരിവുണ്ട്,വിവേകമുണ്ട്,വിശ്വേഷാ-
ക്കരമത്രതവവീം,മെക്കിബുംനീ
അതിന്മിതമാമാർത്ഥമില്ലോ-
തന്താഴിലിൽക്കൈത്തുകമാൻമുജ്ജീവേച്ചു. 25

രക്ഷമത്രുന്നൊഴിവാണെന്നുമോ! നശിപ്പാ-
നടനോക്കിവൈശ്വതരവന്താരിപ്രജാലം!
ബഹുഭ്രംഖടമരുരൂപു! മണ്ണോ-
ദരിതന്നപാപവിപാകമൊന്നതനു. 26

യവ! നിന്മമരാത്രാഭാദ്രങ്ങൾ-
ക്കിവള്ളുന്നുഡിവോതുമാകയാലേ,
ചെറുതല്ലുചിരുസപത്രിയാമീ-
യവനിക്കിഴക്കുവരോരള്യസുയ. 27

ഇന്നിങ്ങനെനിഃല്ലയായ്,സപത്രത്ര-
സമിതിയാഴ്ചമഹിയേയുമാരുയിച്ചു,
മങ്ങുന്നതിവിശകയോഗ്രമല്ലീ-
വിധവയ്ക്കാരുയമാരുയാണെന്തെ. 28

ഉടനീയുംതകൈവെടിഞ്ഞുലോകാ-
നരസംഗ്രാജ്ഞമെഴംതവാന്തികത്തിൽ
പരിചയ്യകൾചെയ്യുന്നുണ്ണാണ്ടി-
ക്കതകുംനെരവഴിയിൽപ്പരിചയ്യമിക്കാം. 29

അമവാബുദ്ധസാമസ്തതിനായ് ക്ഷാൻ
രൂപിയനില്ല, തവാം മുഖ്യാക്ഷതജ്ഞം
ഉലകിൽ പ്രതിക്കൊക്കി ശിടങ്ങി—
സ്വമയം പാത്രത്വം ഒരിച്ചിരിക്കണം. 3)

പലസത്രണവും വിളക്കുമോമരം—
തനകയർക്കുവിട്ടുമെല്ലാമുള്ളുനാടി
ഫലമോവിപരിത്വമാണുവിട്ടുനോറം
പരലോകം തവഞ്ഞുന്നുമായും പാഠിച്ചു. 3 !

സുതനക്കുകമാരനി പ്രജാത്രം
തനകൈവിട്ടുരുണ്ടുനിന്നും വേണ്ടി,
അതിലില്ലാശയവീരമാതൃകിത്തി—
പ്രസരംതാൻമമസുപ്രതിജ്ഞമായി. 3 *

പരലോകസുഖം പരമേ! ജീവയു—
സുതസാല്പും പരമെന്നകേഡി ദ്രൂ, പക്ഷേ
മുതപ്പതു! പരതുശേഷനിയ—
സമിതിയായും സ്വാധീനവും, നിത്യാധികുലം.” 3 3

ഇതിലിനതപുണ്ണിഉത്തരും ദേഹം
തഴകിത്തനപിച്ചിരംകരതുപിന്നാ.
സവിധസമിതരാമഭ്രുനോടി—
തനരമീഷയുപയോഗിച്ചിരംപുറഞ്ഞാം:— 3 4

“രഹ്യനാടന! ചെന്നാടിക്കിലെല്ലും
കലമത്തിനനിഭാനമാംകളിൽതും,
പറയുംപട്ടിതുള്ളിവാനൊങ്ങളും
തവവിന്റുംവിവണ്ണനീയമഞ്ഞു!

35

നിജഹാജപദത്തിൽനിന്നനിബന്ധം-
അജനകൾ-പെത്രമീതന്തിനായിരിക്കാം,
സഖമന്ത്രികയാണുമിജ്ഞരിച്ചു;
നാരുനിൻസാധ്യതയെസ് പുടികരിച്ചു.

36

ക്ഷിതിതന്പത്രിയാകവാനശൈം
ക്ഷിതിപത്രിയവ!നിഹിതാവിരിക്കേ,
മതിവെച്ചുകലാശമന്ത്രരൂപു?
സുമദ്ദേ!നിശ്ചിവിവേകമെത്തമാന്തു?

37

പട്ടപെത്രമലനാല്ലുമാമന്ത്രാല്ലു-
വിയദന്തവുംലയത്തിൽനിന്നചോട്ടി,
പ്രസർച്ചിതിരാമനാമവഞ്ഞ-
ഘൃതിതെന്നനാടില്ലടന്പതിച്ചിത്രിം!

38

‘രാമത്രുകിഡ്യോര’നെന്നനണ്ണി...
ചൂഡകർവ്വിപ്രഞ്ചപേക്ഷമെഴുയാലെ,
ഇമനീംശക്രൗഢിവിന്റുവയ്ക്കി-
ക്കിരയായിപ്പുതനിശ്ചിംഗയേയും.

39

മതിവിമതി!വിളംബം; കാന്തനനക്കാനമില്ല-
ഭൂതിമയമമിതോള്ളുത്സാധകംകൊണ്ടതനെ
മതികരുകമേംതെന്നുള്ളടിനിനിനിറമില്ലെ-
ഗതിയങ്ങളുംരാജുവുപാടവംതാടക്കാരേ!.”

40

